Kh. Turnhout, 16 november 2000

n.v. Hertimmo / n.v. Van Gorp's Moderne Wegenbouw en n.v. Verzekeringsmaatschappij Fidelitas

(...)

Op 21.03.1994 werd olievervuiling vastgesteld op de rivier de Aa te Oud-Turnhout. Onderzoek door de politie leidt tot vaststelling van vervuiling van een visvijver van het domein Hertimo, blijkbaar afkomstig van de terreinen van verweerster.

Een en ander zou hebben geleid tot vis- en vogelsterfte, en tot visuele vervuiling van water en bodem.

Op dagvaarding van aanlegster werd bij beschikking dd. 22.4.1994 deskundige N.S. aangesteld.

In zijn deskundig verslag komt deze tot de bevinding dat de oorzaak van de vastgestelde olievervuiling dubbel is, en met name enerzijds het ongeval dd. 21.3.1994, waardoor de oever van de vijver tijdelijk vervuild werd, en anderzijds een continue lichte vervuiling door de continue toevoer van minerale oliën die aanleiding geeft tot een visuele vervuiling van de doorstroomvijver en een lokale grondvervuiling ter plaatse van de instroming van de Wouwersloop in de doorstroomvijver.

Blijkens het deskundig verslag is het vijverwater in termen van normen niet als vervuild te beschouwen, doch zijn enkel de oevers vervuild.

Tengevolge van het ongeval dd. 21.3.1994 trad een tijdelijke acute vervuiling op, die blijkens het deskundig verslag van nature zal verminderen.

De schade tengevolge van deze acute vervuiling wordt door de deskundige bepaald op een onmiddellijke schade aan vis- en vogelbestand voor een bedrag geraamd op 43.000 fr en specifiek mindergenot tengevolge van deze acute vervuiling ten belope van 100.000 fr.

De continue vervuiling heeft blijkens het deskundig verslag tot gevolg dat de doorstroomvijver continu met een lichte oliefilm wordt bedekt, wat leidt tot een visuele vervuiling en een continue vervuiling van de oever op de plaats waar de Wouwersloop de doorstroomvijver inkomt.

Blijkens het deskundig verslag is de enige mogelijk oplossing voor deze continue vervuiling een ingreep op het rioleringsstelsel van de terreinen V.G., S. en P.

De door deze continue vervuiling veroorzaakte schade wordt door de deskundige geraamd op een minderwaarde van het terrein waarop de kwestieuze vijver zich bevindt, van 1.000.000 fr en een mindergenot van 50.000 fr per jaar.

1. De accidentele bevuiling

Verweerster betwist haar aansprakelijkheid voor deze accidentele bevuiling niet.

M.b.t. de schade aan vis- en vogelbestand zoals deze door de deskundige werd geraamd, merkt verweerster terecht op dat niet wordt betwist dat het kwestieuze vis- en vogelbestand een wildbestand was, zodat deze dieren een res nullius zijn en derhalve niet in eigendom aan aanlegster toebehoren.

Verweerster heeft dan ook geen materiële schade geleden door het teniet gaan van dit vis- en vogelbestand, zodat het daarvoor door de deskundige vooropgestelde schadebedrag niet door aanlegster kan worden gevorderd.

M.b.t. het mindergenot verwijst verweerster naar het feit dat de vijver in kwestie geen economische waarde heeft, zodat de kortstondige en beperkte vervuiling zoals deze zich tengevolge van het ongeval voordeed, geen minderwaarde van 100.000 fr tot gevolg zou kunnen hebben.

Blijkens het deskundig verslag is de vervuiling van het water van de vijver zeer kortstondig geweest door de doorstroming van het water.

De grond was evenwel sterk bevuild en deze vervuiling breekt slechts geleidelijk af, zodat deze blijkens het verslag gedurende ongeveer twee jaar een negatieve invloed heeft gehad op het vis- en vogelbestand.

Door de acute vervuiling werd tevens het vis- en vogelbestand in de doorstroomvijver en de naastliggende vijver gereduceerd.

De begroting van het hierdoor veroorzaakte mindergenot op 100.000 fr is dan ook redelijk.

2. De continue lichte vervuiling

Wat deze vervuiling betreft betwist verweerster haar aansprakelijkheid.

Teneinde op vergoeding door verweerster voor de door deze vervuiling veroorzaakte schade gerechtigd te zijn, dient te worden aangetoond dat verweerster een fout zou hebben begaan die in oorzakelijk verband zou staan met de voorgehouden schade.

Dergelijk bewijs wordt niet geleverd.

In het deskundig verslag wordt enkel vastgesteld dat 500m stroomopwaarts op de Wouwersloop de riolering van het industrieterrein is aangesloten dat wordt bezet door verweerster, S. en een kleinere derde.

Nergens wordt met zekerheid gesteld dat de continue vervuiling van deze riolering afkomstig zou zijn, noch dat de vervuiling via deze riolering van verweerster zou komen.

De deskundige beperkt er zich immers toe te stellen dat "redelijkerwijze" deze bevuiling niet kan zijn geschied via het zuiveringsstation van Ravels, noch via de enkele stroomopwaarts gelegen woningen.

Hieruit leidt hij zonder enige verdere motivatie af dat de vervuiling praktisch gesproken enkel kan optreden via de riolering die gemeenschappelijk is aan de terreinen van verweerster, S. en P.

De loutere beweringen van aanlegster i.v.m. het werken met mineraaloliën, de vetbadbezinker en bezinkputten en vetafscheiders worden niet door enig stuk of document gestaafd en doen dan ook niet terzake.

Waar noch S., noch P. in de procedure zijn betrokken heeft een aanvullend deskundig onderzoek weinig nut.

In die omstandigheden dient de vordering in vergoeding voor schade door de permanente vervuiling te worden afgewezen.

Ook het door aanlegster gevorderde voorbehoud voor het opvorderen van een aanvullende schadevergoeding wanneer naar aanleiding van een mogelijke verkoop van haar gronden

aanlegster geen blanco bodemattest zou verkrijgen en verplicht zou worden tot sanering van de met minerale oliën bevuilde gronden en waters wegens overschrijding van de normwaarde, is in die omstandigheden ongegrond.

Uit het deskundig verslag blijkt immers dat de accidentele schade slechts tijdelijk is en geleidelijk verdwijnt, terwijl het de continue bevuiling is die de continue schade tot gevolg heeft.

Zoals hoger gezegd staat de aansprakelijkheid van verweerster voor deze continue bevuiling niet vast.

(...)